

LIGJ
Nr.10 193, datë 3.12.2009

**PËR MARRËDHËNIET JURIDIKSIONALE ME AUTORITETET E HUAJA NË ÇËSHTJET
PENALE**

(ndryshuar me ligjet: nr. 100/2013, datë 18.3.2013, nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

(i përditësuar)

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1
Objekti

1. Ky ligj ka për objekt përcaktimin e rregullave plotësuese procedurale në fushën e marrëdhënieve juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale.

2. Dispozitat e këtij ligji nuk zbatohen kur parashikohet ndryshe në marrëveshjet ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 2
Përkufizime

(shfuqizuar pika 3 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Për efekte të zbatimit të këtij ligji, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. "Autoritete gjyqësore të huaja" janë autoritetet e huaja, që, sipas ligjit të huaj përkatës, u është dhënë cilësia për të kërkuar, dhënë ose përcjellë kërkesa që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare.

2. "Autoritete gjyqësore vendase" janë autoritetet e përcaktuara nga ligji nr. 8498, datë 10.6.1999 "Për ratifikimin e konventës europiane "Për ndihmën e ndërsjellë juridike në fushën penale".

3. Shfuqizuar.

4. "Ministria e Drejtësisë" është Ministria e Drejtësisë e Republikës së Shqipërisë.

5. "Shtetas i huaj" është çdo person, me ose pa shtetësi, i cili, sipas legjislacionit shqiptar, nuk është shtetas shqiptar.

6. "Shtet dënues" është shteti, në të cilin është dënuar një person.

7. "Shtet i kërkuar" është shteti, të cilit i drejtohet një kërkesë.

8. "Shtet kërkuar" është shteti, autoriteti kompetent gjyqësor i të cilit paraqet kërkesa që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare.

Neni 3
Fusha e zbatimit

Dispozitat e këtij ligji zbatohen:

a) në procedimet që lidhen me veprat penale, të cilat, në çastin e paraqitjes së kërkesës, janë në juridiksionin e autoriteteve gjyqësore të shtetit kërkuar ose në Republikën e Shqipërisë;

b) në procedimet që janë në juridiksionin e Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut ose gjykatave të tjera ndërkombëtare, juridiksioni i të cilave është pranuar nga Republika e Shqipërisë.

Neni 4
Llojet e kërkesave

(ndryshuar me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Llojet e kërkesave që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare në përputhje me këtë ligj janë:

- a) "Letërporositë", ku përfshihen njoftimet e akteve, kërkesat për marrjen e provave, si dhe çdo lloj akti tjetër ose informacioni në formë të shkruar ose të ruajtur në çdo formë tjetër gjatë procedimit penal, të njohur nga legjislacioni shqiptar;
- b) ekstradimi;
- c) ekzekutimi i vendimeve penale të huaja, si dhe ekzekutimi jashtë shtetit i vendimeve penale shqiptare;
- ç) transferimi i procedimeve penale;
- d) transferimi i personave të dënuar;
- dh) skuadrat e përbashkëta hetimore;
- e) çdo kërkesë tjetër e parashikuar në marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 5

Rregullat e përgjithshme mbi kërkesën

(ndryshuar fjalia e tretë e pikës 3 me ligjin nr. 100/2013, datë 18.3.2013, ndryshuar fjalë në pikën 1 dhe ndryshuar pika 3 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Kërkesa e autoriteteve gjyqësore vendase paraqitet me shkrim dhe, përveçse kur legjislacioni në fuqi parashikon ndryshe, duhet të përmbajë:

- a) autoritetin që ka kërkuar kërkesën, emrin e shtetit të kërkuar dhe, kur është e mundur, emrin e autoritetit, të cilit i drejtohet kërkesa;
- b) një përcaktim të saktë të llojit të kërkesës që krijon marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare, arsyet e dërgimit të kërkesës dhe bazën ligjore;
- c) një përshkrim të procedimit penal që është duke u zhvilluar;
- ç) një përshkrim të faktit penal, duke treguar kohën dhe vendin e tij, emërtimin ligjor të veprës penale, si dhe kopje të tekstit të dispozitave ligjore të brendshme të zbatuara;
- d) gjenealitetet, duke përmendur shtetësinë e personit që ka lidhje me objektin e kërkesës, si edhe pozitën e tij në procedimin penal;
- dh) aktet që i bashkëngjiten kërkesës, nëse ka, të evidentuara edhe në një listë;
- e) deklarin, nëse çështja është urgjente dhe afatin brenda të cilit nevojitet ekzekutimi, së bashku me arsyet e urgjencës apo afatit;
- ë) çdo informacion tjetër, që mund të jetë me rëndësi për procedurën e ekzekutimit të kërkesës.

2. Kërkesa e autoriteteve gjyqësore të huaja dhe dokumentet bashkëlidhur, në rast se nuk shoqërohen me një kopje në gjuhën shqipe, përkthehen nga Ministria e Drejtësisë.

3. Kërkesa paraqitet nga autoritetet gjyqësore vendase, e nënshkruar dhe e vulosur, si dhe e shoqëruar me përkthim në gjuhën e vendit të cilit i drejtohet kërkesa, e cila përkthehet nga Ministria e Drejtësisë. Në raste të ngutshme përkthimi kryhet nga prokuroria ose gjykata kompetente nëpërmjet përkthyesve zyrtarë. Kur shteti i huaj ka përcaktuar se pranon kërkesat në një gjuhë tjetër, Ministria e Drejtësisë ose në raste të ngutshme autoriteti gjyqësor vendas, mund të paraqesin kërkesën në gjuhën e pranuar. Shpenzimet e përkthimit përfshihen në shpenzimet procedurale të parapaguara sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale. Rregullat e detajuara për formën e kërkesës, procedurën dhe përkthimin e akteve përcaktohen me udhëzim të përbashkët të ministrit të Drejtësisë, Prokurorit të Përgjithshëm dhe drejtuesit të Prokurorisë së Posaçme.

4. Autoriteti gjyqësor vendas, nëse e çmon të nevojshme, mund të bëjë shtesa të kërkesës, në përputhje me kushtet e këtij neni.

5. Kërkesa dorëzohet nëpërmjet shërbimit postar, korrierit diplomatik. Ajo mund të dorëzohet edhe nëpërmjet mjeteve të tjera teknike të përshtatshme, por me kusht që të konfirmohet marrja në dorëzim.

6. Autoritetet gjyqësore vendase i ekzekutojnë kërkesat pa vonesë.

Neni 6

Autoriteti qendror

(ndryshuar fjalë në pikën 1 dhe pikën 2 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Kërkesa e autoriteteve gjyqësore vendase i përcillet autoriteteve gjyqësore të huaja nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, përveç rastit kur legjislacioni në fuqi parashikon ndryshe. Në rast se Ministria e Drejtësisë konstaton se kërkesa nuk plotëson kushtet e nenit 5 të këtij ligji, ia kthen autoritetit gjyqësor vendas për plotësimin e të metave.

2. Në raste të ngutshme, autoritetet gjyqësore vendase mund t'i përcjellin kërkesat drejtpërdrejt, me përjashtim të rasteve kur legjislacioni i brendshëm parashikon ndryshe. Në rast të përcjelljes së drejtpërdrejtë të kërkesave, autoriteti gjyqësor vendas njofton njëkohësisht Ministrinë e Drejtësisë.

3. Kërkesat e autoriteteve gjyqësore të huaja i përcillen autoriteteve gjyqësore vendase nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, me përjashtim të rasteve kur legjislacioni i brendshëm parashikon ndryshe.

Neni 7

Përcjellja e kërkesës tek autoriteti kompetent

(ndryshuar pika 1 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Ministria e Drejtësisë e përcjell kërkesën e huaj pasi vlerëson kushtet e përcaktuara në legjislacionin në fuqi. Kërkesa e huaj i përcillet prokurorisë kompetente me juridiksion të përgjithshëm nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, ose kur është rasti Prokurorisë së Posaçme.

2. Nëse autoriteti gjyqësor vendas ka kompetencë për ekzekutimin e një prej disa veprimeve të kërkuara, atëherë ai mund të procedojë me ekzekutimin e të gjitha veprimeve, nëse një gjë e tillë është e përshtatshme.

3. Kur autoriteti gjyqësor vendas, që merr një kërkesë, nuk ka kompetencë për ekzekutimin e saj, ai ia përcjell kërkesën pa vonesë autoritetit gjyqësor vendas kompetent dhe njofton njëkohësisht Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 8

Refuzimi i kërkesës

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti gjyqësor vendas i japin rrugë kërkesës kur plotësohen kushtet e përcaktuara në legjislacionin e brendshëm.

2. Këto autoritete mund të refuzojnë kërkesat e parashikuara në nenin 4 pika 2 të këtij ligji, edhe për shkaqe të tjera të parashikuara në ligj.

3. Në rast të veprave penale kundër njerëzimit apo vlerave të tjera të mbrojtura nga e drejta ndërkombëtare, tentativave për t'i kryer ato, si dhe bashkëpunimit në kryerjen e tyre, Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti gjyqësor vendas nuk mund të refuzojnë kërkesën me shkakun se përbëjnë vepra penale politike.

4. Vendimi i refuzimit të një kërkesë përmban arsyet e refuzimit dhe bazën ligjore.

Neni 9

Reciprociteti

1. Kërkesa e autoritetit gjyqësor të huaj pranohet nëse përmban garancitë për reciprocitet, të dhëna nga shteti kërkuar, që përfshijnë pritshmërinë që ky shtet të ekzekutojë një kërkesë të ngjashme të drejtuar nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Ministria e Drejtësisë, pavarësisht pikës 1 të këtij neni, mund t'i japë rrugë letërporosive edhe në mungesë të garancive të shprehura për reciprocitet.

Neni 10

Njoftimet

1. Me kërkesë të autoritetit gjyqësor të huaj, autoriteti gjyqësor vendas që procedon, njofton fillimin e ekzekutimit të kërkesës, me përjashtim të rastit kur ekzekutimi është i menjëhershëm.

2. Nëse kërkesa nuk plotësohet brenda afatit të kërkuar në kërkesë dhe kjo ka pasoja në procedimin që zhvillon autoriteti gjyqësor i huaj, autoriteti gjyqësor vendas që procedon, njofton menjëherë autoritetin gjyqësor të huaj se kur është e mundur të ekzekutohet kërkesa.

3. Njoftimet, sipas këtij neni, i përcillen autoritetit gjyqësor të huaj nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë.

Neni 11

Plotësimi i kërkesave dhe pengesat për ekzekutimin e tyre

1. Nëse kërkesa e huaj nuk përmban informacionin e nevojshëm për ekzekutimin e saj, Ministria e Drejtësisë njofton autoritetin gjyqësor të huaj ta plotësojë, pa ia përcjellë atë organit të prokurorisë. Përcjellja e kërkesës bëhet nga Ministria e Drejtësisë pas plotësimit të saj nga autoriteti gjyqësor i huaj.

2. Nëse kërkesa mund të ekzekutohet pjesërisht ose e kushtëzuar, Ministria e Drejtësisë, edhe kryesisht, e njofton shtetin kërkues dhe i jep mundësinë për të dhënë mendimin e tij ose për të plotësuar kërkesën.

3. Kërkesat e pikave 1 dhe 2 të këtij neni mund të paraqiten edhe nga autoriteti gjyqësor vendas që procedon, nëse me marrjen e akteve e çmon një gjë të tillë. Këto kërkesa i paraqiten drejtpërdrejt autoritetit të shtetit kërkues, duke njoftuar në të njëjtën kohë Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 12

Konfidencialiteti

(ndryshuar pika 1 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti kompetent gjyqësor vendas, me kërkesën e autoritetit gjyqësor të huaj, zbatojnë rregullat për ruajtjen e sekretit shtetëror dhe hetimor në lidhje me informacionin e treguar në kërkesë, sipas legjislacionit në fuqi.

2. Nëse kërkesa e referuar në pikën 1 të këtij neni nuk mund të plotësohet, Ministria e Drejtësisë ose autoriteti gjyqësor vendas njoftojnë brenda 5 ditëve autoritetin gjyqësor të huaj.

Neni 12/1

Mbrojtja e të dhënave personale

(shtuar me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti kompetent gjyqësor vendas zbatojnë legjislacionin në fuqi për mbrojtjen e të dhënave personale.

KREU II

LETËRPOROSITË

Neni 13

Llojet e letërporosive dhe fusha e zbatimit

1. Llojet e letërporosive janë:

- a) njoftimi i aktit të thirrjes ndaj personit nën hetim, të pandehurit, dëshmitarit, ekspertit, të dënuarit apo palëve të tjera në procedimin penal;
- b) njoftimi i urdhrave, i vendimeve të autoriteteve gjyqësore dhe i dokumenteve të tjera të nevojshme që lidhen me procedimin penal në shtetin kërkues;
- c) masat e sigurimit pasuror për efekte të një procedimi penal;
- ç) pyetja e personit nën hetim, të pandehurit, të dënuarit, dëshmitarit dhe ekspertit, qoftë edhe nëpërmjet zhvillimit të seancave dëgjimore me anë të lidhjeve telefonike dhe audiovizive;
- d) transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar, me qëllim pyetjen e tyre;
- dh) veprime të tjera hetimore, të cilat nuk janë të ndaluara nga ligji.

2. Krahas rasteve të procedimeve penale të parashikuara nga neni 3 i këtij ligji, ekzekutohen letërporositë e autoriteteve gjyqësore të huaja në procedimet administrative, nëse vendimi i dhënë në përfundim të tyre mund të ankimohej në një gjykatë me juridiksion penal. Ky rregull zbatohet deri në masën që parashikohet në marrëveshjet ndërkombëtare të detyrueshme për Republikën e Shqipërisë.

Neni 14

Veprimet për ekzekutimin e letërporosive

(ndryshuar pika 1 dhe shtuar fjalë në pikën 2 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Ministria e Drejtësisë brenda 10 ditëve ia përcjell aktet prokurorisë me juridiksion të përgjithshëm nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm ose, kur është rasti, Prokurorisë së Posaçme.
2. Prokurori i rrethit ose prokurori i Prokurorisë së Posaçme paraqet kërkesën në gjykatë për të disponuar ekzekutimin e letërporosisë me vendim, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale. Ky rregull nuk zbatohet kur parashikohet ndryshe në marrëveshjet ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 15

Përcjellja e drejtpërdrejtë e letërporosive

1. Krahas mënyrave të përcjelljes së kërkesave të parashikuara në nenet 6 dhe 7 të këtij ligji dhe vetëm për qëllime të këtij kreu, letërporositë mund të përcillen edhe drejtpërdrejt nëpërmjet autoriteteve gjyqësore vendase dhe të huaja, në raste urgjente.
2. Në këtë rast, autoriteti gjyqësor vendas i dërgon njëkohësisht Ministrisë së Drejtësisë kopje të këtyre letërporosive.
3. Ky nen nuk zbatohet në rastin e letërporosive të parashikuara nga neni 13 pika 1 shkronja "d" të këtij ligji.

Neni 16

Prania e autoriteteve gjyqësore të huaja në marrjen e provave

1. Autoriteti gjyqësor vendas, me kërkesë të shprehur të autoritetit gjyqësor të huaj, jep informacion për kohën dhe vendin e ekzekutimit të letërporosisë.
2. Gjykata mund të lejojë përfaqësues të autoriteteve gjyqësore të huaja të marrin pjesë në marrjen e provës dhe që t'i drejtojnë pyetje personit që pyetet, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 17

Procedura e posaçme

Nëse autoriteti gjyqësor i huaj kërkon në letërporosi plotësimin e kushteve të veçanta, lidhur me formën dhe procedurën, autoriteti gjyqësor vendas vepron për ekzekutimin e saj në përputhje me këto kërkesa, me kusht që kërkesat të mos jenë në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik të Republikës së Shqipërisë.

Neni 18

Dokumentimi i njoftimit

Autoritetet gjyqësore vendase dokumentojnë kryerjen e njoftimit të kërkuar nga autoritetet e huaja në përputhje me rregullat e njoftimit të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 19

Paprekshmëria e personit të thirrur

1. Kur personi, për të cilin kërkohet njoftimi për t'u thirrur në procedim në Shqipëri, nuk arrin të veprojë në përputhje me aktin e thirrjes, të lëshuar nga shteti kërkues, ndaj tij nuk ndërmerret asnjë masë detyruese, shtrënguese apo sanksion penal.

2. Nëse autoritetet gjyqësore vendase thërrasin një dëshmitar ose ekspert me vendbanim ose vendqëndrim jashtë shtetit, ai, gjatë kohës së qëndrimit në Shqipëri, nuk do t'i nënshtrohet procedimit penal për një vepër të kryer përpara paraqitjes në territorin shqiptar dhe as do të dërgohet të vuajë një dënim penal të dhënë me një vendim gjyqësor vendas, të dhënë përpara paraqitjes së tij.

3. Pika 2 e këtij neni nuk zbatohet nëse dëshmitari apo eksperti, edhe pse i është dhënë mundësia, nuk është larguar nga territori shqiptar brenda 15 ditëve pasi ai është njoftuar se prania e tij nuk është më e

nevojshme. Ky afat nuk përfshin periudhën gjatë së cilës dëshmitari apo eksperti nuk mund të largohet nga territori shqiptar për shkaqe të ligjshme të dokumentuara.

Neni 20

Seancat dëgjimore nëpërmjet lidhjes telefonike ose audiovizive

1. Autoritetet gjyqësore vendase mund t'i drejtojnë kërkesë autoriteteve gjyqësore të huaja për pyetjen në distancë të dëshmitarit ose ekspertit të ndodhur jashtë shtetit, nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive.

2. Kërkesa drejtuar autoritetit gjyqësor të huaj për zhvillimin e seancës nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive, krahas informacionit të parashikuar nga pika 1 i nenit 5 të këtij ligji, duhet të përmbajë:

- a) emrin e autoritetit gjyqësor vendas dhe të personave që do të drejtojnë seancën dëgjimore;
- b) arsyen pse nuk është e mundur pjesëmarrja personalisht e dëshmitarit apo ekspertit.

3. Autoritetet gjyqësore vendase ekzekutojnë letërporositë e huaja me objekt zhvillimin e seancave dëgjimore nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive kur:

- a) dëshmitari ose eksperti nuk dëshiron apo nuk ka mundësi të paraqitet tek autoritetet gjyqësore të huaja, si dhe ka dhënë pëlqimin për zhvillimin e seancës në këtë formë;
- b) gjykata kompetente ka miratuar kërkesën e shtetit kërkues për zhvillimin e seancës në këtë formë.

4. Pyetja e dëshmitarëve ose e ekspertëve në distancë kryhet nga autoritetet gjyqësore vendase duke respektuar rregullat e marrëveshjeve ndërkombëtare dhe dispozitat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 21

Transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar

1. Kur autoriteti gjyqësor i huaj thërret për të pyetur një person të ndaluar në Shqipëri, ai mund të transferohet përkohësisht në shtetin kërkues.

2. Transferimi i përkohshëm i personit vendoset nga Ministri i Drejtësisë, nëse shteti kërkues jep garanci për mbrojtjen dhe këhimin e personit brenda periudhës së përcaktuar.

3. Transferimi refuzohet kur:

- a) personi i ndaluar nuk jep pëlqimin e tij. Në rast se personi i ndaluar e ka dhënë pëlqimin, ai nuk mund ta revokojë atë;
- b) transferimi mund të zgjasë ndalimin e tij;
- c) ka arsye të tjera thelbësore për të mos e transferuar atë.

4. Kur prania e personit të ndaluar është e nevojshme në procedimet penale që zhvillohen nga autoritetet gjyqësore vendase, transferimi mund të shtyhet.

5. Kur një shteti të tretë i kërkohet të transferojë një person të ndaluar përmes territorit shqiptar, kalimi transit i tij lejohet nëse nuk është shtetas shqiptar.

6. Zyra e Interpolit, në bashkëpunim me autoritetin homolog të shtetit kërkues, merr masat teknike për të realizuar dorëzimin e personit të ndaluar dhe njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë për vendin dhe datën e dorëzimit të të transferuarit të përkohshëm. Dorëzimi i personit të transferuar kryhet nga Zyra e Interpolit, e cila menjëherë njofton Ministrinë e Drejtësisë dhe Prokurorin e Përgjithshëm.

7. Koha e ndalimit në shtetin kërkues llogaritet në masën e dënimit që vuhet në Shqipëri.

8. Rregullat e parashikuara nga ky nen zbatohen edhe ndaj personit të ndaluar në territorin shqiptar apo që është transferuar për të vuajtur dënimin e dhënë nga shteti kërkues, kur paraqitja e tij personale është kërkuar për efekt të rishikimit të vendimit nga shteti kërkues.

Neni 22

Kontrolli dhe sekuestrimi i sendeve

1. Me kërkesë të autoriteteve gjyqësore të huaja, autoriteti gjyqësor vendas mund të vendosë lejimin e kontrollit të vendeve ose sekuestrimin e sendeve të konfiskueshme që ndodhen në territorin e Republikës së Shqipërisë në lidhje me faktet e përcaktuara në letërporosi. Vendimi mund të ankimohet brenda 10 ditëve nga dita e nesërme e marrjes dijeni, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

2. Autoriteti gjyqësor vendas kompetent kryen kontrollin dhe sekuestrimin në përputhje me

rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

3. Kur një palë e tretë, që ka fituar të drejta në mirëbesim, një autoritet shtetëror apo një palë e dëmtuar, që ka vendbanimin ose vendqëndrim në Shqipëri, pretendon pronësinë mbi sendet, dokumentet apo fitimet, sendet e parashikuara në pikën 1 të këtij neni dërgohen vetëm nëse autoriteti gjyqësor i huaj garanton kthimin e tyre në fund të procedimeve në lidhje me provat.

4. Dërgimi mund të shtyhet për aq kohë sa sendet, dokumentet apo fitimet janë të nevojshme për procedimet penale të filluara në Shqipëri.

Neni 23

Dorëzimi i sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara i dërgohen autoritetit të huaj gjyqësor me kërkesën e tij, në ekzekutim të letërporosisë, për t'u konfiskuar ose për t'u kthyer pronarit të ligjshëm.

2. Këto sende përfshijnë:

a) sendet e përdorura për kryerjen e një vepre penale;

b) sendet që rrjedhin nga kryerja e një vepre penale apo vlera e barabartë me to;

c) fitimet nga një vepër penale apo vlera e barabartë me to;

ç) sende të tjera të dhëna me qëllim nxitjen për kryerjen e një vepre penale, si edhe shpërblimet për një vepër penale.

3. Sendet apo fitimet mund të mbahen në mënyrë të përhershme në Shqipëri nëse:

a) pronari i tyre ka vendbanimin ose vendqëndrimin në Republikën e Shqipërisë;

b) ka pretendime serioze të autoriteteve shtetërore shqiptare në lidhje me sendet apo fitimet;

c) personi, i cili nuk ka marrë pjesë në kryerjen e një vepre penale dhe pretendimet e të cilit nuk garantojnë nga shteti kërkuar, provon se ka fituar të drejta mbi këto sende dhe fitime, në mirëbesim, si edhe që personi ka vendbanimin në Shqipëri.

Neni 24

Shtyrja e ekzekutimit të kërkesave

1. Autoriteti gjyqësor vendas mund të shtyjë ose të kushtëzojë ekzekutimin e kërkesave nëse ai mund të ndikojë në mbarëvajtjen e procedimeve penale të filluara nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Autoriteti gjyqësor vendas njofton autoritetin gjyqësor të huaj, duke deklaruar arsyet e shtyrjes ose kushtëzimit. Në rast se njoftimi kryhet drejtpërdrejt tek autoriteti gjyqësor i huaj, autoriteti gjyqësor vendas njofton njëkohësisht edhe Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 25

Shpenzimet

1. Shteti shqiptar, nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, mund të heqë dorë nga rimbursimi i shpenzimeve të ekzekutimit të letërporosisë nga shteti kërkuar.

2. Shpenzimet e ekzekutimit të letërporosisë vendase paguhen nga autoriteti gjyqësor vendas që ka kërkuar letërporosinë.

3. Një dëshmitar ose ekspert që paraqitet në ekzekutim të një letërporosisë të autoriteteve gjyqësore vendase ka të drejtën e rimbursimit të shpenzimeve të udhëtimit dhe ushqimit, të cilat dokumentohen si pjesë e shpenzimeve procedurale në përputhje me Kodin e Procedurës Penale.

4. Në rast se letërporosia e autoritetit gjyqësor vendas ka objekt dhënien e dëshmisë së ekspertit, atëherë autoriteti gjyqësor vendas mund të depozitojë paraprakisht një shumë për mbulimin e shpenzimeve të dëshmisë së ekspertit nëse autoriteti gjyqësor i huaj e kërkon shprehimisht një gjë të tillë.

5. Letërporositë e autoriteteve gjyqësore vendase, në rastet e pikave 2 dhe 3 të këtij neni, tregojnë shpenzimet e pagueshme dhe ato të rimbursueshme. Me kërkesë me shkrim të personave të thirrur, atyre u jepet paraprakisht një shumë për të mbuluar shpenzimet.

6. Autoritetet gjyqësore vendase nuk paguajnë shpenzimet e ekzekutimit të letërporosisë të huaja për:

a) udhëtimin dhe qëndrimin e personave të thirrur për t'u pyetur apo për të kryer një veprim procedural;

b) transferimin e përkohshëm të personave të ndaluar;

c) zhvillimin e seancave dëgjimore nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive;

ç) ruajtjen apo administrimin e provave apo sendeve;

d) kryerjen e veprimeve procedurale me shpenzime të larta apo të jashtëzakonshme.

Neni 26
Masat paraprake

Me kërkesë të autoriteteve gjyqësore të huaja dhe në përputhje me legjislacionin e brendshëm, autoriteti gjyqësor vendos merr masa paraprake për ruajtjen e provave, të sendeve të konfiskueshme, të situatës ekzistuese ose mbrojtjes së interesave ligjorë të rrezikuar.

Neni 27
Përcjellja e të dhënave pa kërkesë

1. Autoritetet gjyqësore vendase edhe kryesisht i përcjellin autoriteteve gjyqësore të huaja informacion që lidhet me veprat penale, të mbledhur gjatë procedimit penal, nëse ato vlerësojnë se përcjellja e një informacioni të tillë mund të ndihmojë në fillimin e një procedimi penal apo në paraqitjen e një kërkesë për ndihmë juridike nga shteti i huaj. Përcjellja e këtij informacioni bëhet nëse nuk pengohet ecuria e procedimit penal në Shqipëri dhe duke respektuar kushtet e reciprocitetit.

2. Autoriteti gjyqësor kompetent vendos mund të kërkojë nga autoritetet gjyqësore të huaja, që kanë marrë informacionin e përmendur në pikën 1 të këtij neni, të dhëna për masat e marra në lidhje me informacionin e përcjellë. Gjithashtu, autoriteti gjyqësor kompetent vendos mund të vendosë kushte të tjera në lidhje me përdorimin e këtij informacioni në shtetin, të cilit i është përcjellë informacioni.

Neni 28
Përcjellja e informacionit për shtetasit e huaj të proceduar ose të dënuar

1. Ministria e Drejtësisë çdo tre muaj i dërgon informacion autoritetit gjyqësor të huaj për vendimet penale të formës së prerë, të dhëna ndaj shtetasve të atij shteti. Ky informacion nxirret nga regjistri i gjendjes gjyqësore.

2. Me kërkesën e autoriteteve kompetente gjyqësore të huaja, Ministria e Drejtësisë përcjell shkurtimin e vendimit penal të formës së prerë ose vërtetimin e gjendjes gjyqësore.

3. Me kërkesën e një shteti të huaj, Ministria e Drejtësisë mund të përcjellë të dhëna për personat që janë shtetas të shtetit kërkues dhe që janë subjekte të një procedimi penal të filluar në Republikën e Shqipërisë. Për plotësimin e kësaj kërkesë, Ministria e Drejtësisë bashkëpunon me Prokurorin e Përgjithshëm.

Neni 29
Regjistri elektronik i gjendjes gjyqësore të shtetasve të dënuar jashtë vendit
(ndryshuar me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Regjistri elektronik i gjendjes gjyqësore të shtetasve të dënuar jashtë vendit administrohet nga Ministria e Drejtësisë.

2. Regjistri elektronik i gjendjes gjyqësore të shtetasve të dënuar jashtë vendit përmban të dhënat për çdo vendim penal të dhënë jashtë shtetit ndaj shtetasve shqiptarë, shtetasve të huaj ose pa shtetësi, por me banim të përhershëm në shtetin shqiptar.

3. Dhënës të informacionit për bazën e të dhënave në regjistrin elektronik të gjendjes gjyqësore të shtetasve të dënuar jashtë vendit është çdo mision diplomatik në shtetin e huaj, si dhe çdo autoritet tjetër publik që merr dijeni për dënimin me vendim të formës së prerë nga një gjykatë e huaj për një shtetas shqiptar, shtetas të huaj apo pa shtetësi, por me banim të përhershëm në shtetin shqiptar.

4. Baza e të dhënave sipas këtij neni ndërvepron me bazat e të dhënave të sistemit gjyqësor dhe të prokurorisë vendase e të autoriteteve juridiksionale të huaja në bazë të marrëveshjeve të bashkëpunimit të ndërsjellë.

5. Këshilli i Ministrave miraton rregulla të hollësishme për të dhënat parësore dhe dytësore që regjistrohen në regjistër, rregullat për ndërveprimin me bazat e tjera të të dhënave shtetërore, si

dhe nivelin e aksesimit për subjektet e interesuara në këtë bazë të dhënash.

Neni 30
Njoftimet për legjislacionin

1. Me kërkesën e autoriteteve gjyqësore vendase, Ministria e Drejtësisë merr tekstin e legjislacionit në fuqi në shtete të tjera, si edhe çdo informacion për çështje të posaçme juridike, nëse kjo është e nevojshme.

2. Ministria e Drejtësisë i përcjell tekstin e legjislacionit të brendshëm ose informacion për çështje të posaçme juridike autoriteteve të huaja gjyqësore kur kërkohet prej tyre.

KREU III
EKSTRADIMI

SEKSIONI I
EKSTRADIMI PËR JASHTË SHTETIT
(ndryshuar titulli i seksionit me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Neni 31
Ligji i zbatueshëm

Dorëzimi i një personi nën hetim, të pandehur apo të dënuar, në drejtim të një shteti të huaj kryhet sipas këtij ligji, rregullave të legjislacionit shqiptar dhe të marrëveshjeve ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 32
Kushtet për ekstradimin
(ndryshuar shkronja "d" me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Përveç kushteve të parashikuara në Kodin Penal dhe në Kodin e Procedurës Penale, ekstradimi i një personi në drejtim të një shteti të huaj lejohet kur plotësohen edhe kushtet e mëposhtme:

- a) legjislacioni shqiptar parashikon për veprën penale, për të cilën shteti i huaj ka caktuar masën shtrënguese të sigurimit, një dënim me burgim jo më të ulët se një vit;
- b) masa ose pjesa e mbetur e dënimit të dhënë me vendim gjyqësor të formës së prerë është të paktën 4 muaj në kohën e paraqitjes së kërkesës për ekstradim;
- c) ndjekja penale ose ekzekutimi i dënimit penal nuk janë parashkruar sipas legjislacionit të shtetit kërkues;
- ç) janë kushtet për rifillimin e procedimit penal në shtetin kërkues, megjithëse procedimi penal në Shqipëri, për të njëjtën vepër penale, ka pushuar;
- d) shteti kërkues jep garanci që nuk do të japë një dënim më të rëndë sesa dënimi me të cilin ai është dënuar, apo dënim me vdekje ose, nëse e ka dhënë një dënim të tillë, nuk do ta ekzekutojë atë.
- dh) personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, në kohën e paraqitjes së kërkesës për ekstradim, nuk ka aplikuar apo nuk i është dhënë azil në Shqipëri ndaj shtetit kërkues.

Neni 33
Veprimet e Ministrisë së Drejtësisë
(ndryshuar fjalia e dytë e pikës 2 me ligjin nr. 100/2013, datë 18.3.2013)

1. Ministria e Drejtësisë, kur nuk e refuzon kërkesën për ekstradim, ia përcjell aktet brenda 10 ditëve prokurorit pranë gjykatës kompetente, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm. Në raste të ndërlikuara, për shkak të vëllimit të akteve apo të nevojës për përkthim, ky afat mund të zgjatet deri në 15 ditë.

2. Ministria e Drejtësisë, nëse konstaton se kërkesës për ekstradim nuk i janë bashkëngjitur të gjitha aktet e nevojshme, por gjithsesi arrin në përfundimin që nuk është rasti për refuzimin e kërkesës, vepron sipas nenit 11 të këtij ligji. Aktet plotësuese të paraqitura nga shteti kërkues i përcillen organit të

prokurorisë, të përkthyer, brenda 7 ditëve nga marrja e tyre.

3. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe në rast se i paraqitet kërkesë për plotësim aktesh nga autoritetet gjyqësore vendase.

Neni 34

Veprimet e prokurorisë

1. Prokurori, pas marrjes së kërkesës për ekstradim, brenda 10 ditëve urdhëron thirrjen e të interesuarit, me qëllim identifikimin e tij dhe për të marrë pëlqimin eventual për ekstradimin.

2. Urdhri i thirrjes së prokurorit përmban:

a) të dhëna për kohën dhe vendin e paraqitjes;

b) të drejtën për të zgjedhur një mbrojtës;

c) arsyen e thirrjes me një përmbledhje të shkurtër të fakteve; si dhe

ç) paralajmërimin për shoqërimin e detyrueshëm të personit, në rast mosparaqitjeje të personit pa shkaqe të ligjshme.

3. Prokurori dokumenton veprimet me personin e interesuar me procesverbal, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

4. Në vijim, prokurori respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale për paraqitjen e kërkesës në gjykatë

Neni 35

Masat shtrënguese dhe sekuestrimet

1. Ministria e Drejtësisë, me marrjen e një urdhri ndërkombëtar arresti nga Zyra e Interpolit, në të cilin deklarohet qëllimi i shtetit kërkues për ekstradimin e shtetasit të huaj, brenda 5 ditëve ia përcjell Prokurorit të Përgjithshëm për të vepruar sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

2. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe me marrjen e një kërkesë nga shteti kërkues për vendosjen e masave të tjera shtrënguese apo për sekuestrimin e provave materiale dhe të sendeve që janë përfitim i veprës penale, për të cilën është kërkuar apo do të kërkohet ekstradimi.

3. Prokurori i Përgjithshëm ia dërgon aktet prokurorit pranë gjykatës kompetente, që ky i fundit të depozitojë kërkesën në gjykatë jo më vonë se 15 ditë nga koha e paraqitjes së kërkesës së shtetit kërkues.

4. Gjykata, për caktimin e masave shtrënguese dhe të sekuestrimit, respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

5. Masat shtrënguese dhe sekuestrimi caktohen nëse urdhri ndërkombëtar i arrestit ose kërkesa e shtetit të huaj përmban:

a) gjenealitetet e shtetasit të huaj;

b) të dhënat mbi autoritetin gjyqësor të huaj që ka lëshuar urdhrin ndërkombëtar të arrestit ose një kopje të aktit, me të cilin është urdhëruar masa shtrënguese apo sekuestrimi;

c) të dhënat mbi veprën penale, për të cilën kërkohet masa shtrënguese ose sekuestrimi; dhe

ç) deklarimin e shtetit kërkues se do të paraqitet një kërkesë për ekstradim.

6. Prokurori i Përgjithshëm njofton Ministrinë e Drejtësisë për caktimin e masave shtrënguese dhe sekuestrimet, sipas këtij neni, brenda 5 ditëve nga data e shpalljes së vendimit gjyqësor.

7. Ministria e Drejtësisë njofton shtetin kërkues brenda 10 ditëve nga data e shpalljes së vendimit gjyqësor.

8. Masat shtrënguese revokohen sipas afateve të përcaktuara në nenet 493 pika 4 dhe 494 pika 6 të Kodit të Procedurës Penale. Këto afate fillojnë të ecin nga koha e përcaktuar në këto nene, edhe në rast se personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, është i ndaluar në bazë të një vendimi tjetër gjyqësor.

9. Kur masat shtrënguese, të caktuara përpara paraqitjes së kërkesës për ekstradim, revokohen për shkak të mbarimit të afateve, ndaj personit nuk mund të caktohet përsëri masë shtrënguese, përveçse kur shteti kërkues paraqet kërkesën për ekstradim.

Neni 36

Arrestimi nga policia gjyqësore

(ndryshuar pika 2 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Në rastet e ngutshme të arrestimit të personit, kundër të cilit është paraqitur kërkesa për arrestimin e përkohshëm, zbatohen rregullat e nenit 495 të Kodit të Procedurës Penale.

2. Me kërkesë të Prokurorisë së Përgjithshme, Ministria e Drejtësisë kryen përkthimin e akteve të kërkuara brenda 24 orëve. Komunikimet ndërmjet institucioneve të përfshira mund të kryhen edhe në rrugë elektronike.

Neni 37

Shqyrtimi i kërkesës për ekstradim

1. Brenda 5 ditëve nga depozitimi i kërkesës së prokurorit, gjyqtari i caktuar për gjykimin e çështjes cakton datën e seancës gjyqësore për shqyrtimin e kërkesës për ekstradim.

2. Seanca zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Kur mbrojtësi i zgjedhur nuk paraqitet, gjykata cakton një mbrojtës kryesisht.

3. Gjatë shqyrtimit të kërkesës për ekstradim, gjykata respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 38

Urdhri ndërkombëtar i arrestit të shtetasve shqiptarë

(ndryshuar pika 1, ndryshuar fjalia e parë e pikës 4 dhe shkronja "a", dhe shfuqizuar pikat 2, 3, 7, 8, 9 dhe shkronja "b" e pikës 4 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Zyra Qendrore Kombëtare e Interpolit, me marrjen e një urdhri ndërkombëtar arresti nga një shtet i huaj për një shtetas shqiptar, në të cilin deklarohet qëllimi i shtetit kërkues për ekstradim, ia përcjell sa më parë, por jo më vonë se 5 (pesë) ditë pune, Ministrisë së Drejtësisë dhe Prokurorisë së Përgjithshme. Njëkohësisht, Zyra Qendrore Kombëtare e Interpolit, përmes strukturave të Policisë së Shtetit, fillon verifikimet për identifikimin e saktë të gjeneraliteteve dhe vendndodhjes së tij. Verifikimet e kryera i dërgohen Prokurorisë së Përgjithshme dhe Ministrisë së Drejtësisë.

2. Shfuqizuar.

3. Shfuqizuar.

4. Prokurori i Përgjithshëm pas marrjes së urdhrit ndërkombëtar të arrestit:

a) administron dhe vlerëson verifikimet e kryera nga Policia e Shtetit ose Zyra Qendrore Kombëtare e Interpolit për identitetin, vendndodhjen dhe shtetësinë e personit që kërkohet.

b) Shfuqizuar;

c) verifikon nëse shtetasi shqiptar është i dënuar me vendim penal me burgim të formës së prerë nga autoritetet gjyqësore vendase;

ç) verifikon nëse ndaj shtetasit shqiptar është caktuar një masë sigurimi shtrënguese për efekte të një procedimi penal nga autoritetet gjyqësore vendase.

5. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 5 ditëve nga përfundimi i veprimeve të përcaktuara në pikën 4 të këtij neni, njofton Ministrinë e Drejtësisë për pamundësinë e ekstradimit të shtetasit shqiptar për shkak të shtetësisë së tij. Ky njoftim përmban edhe informacionin për mënyrat e procedimit penal, të pranuar nga legjislati shqiptar, sipas rastit nëpërmjet:

a) transferimit të procedimeve penale;

b) njohjes së vendimit penal të huaj; ose

c) dërgimit të akteve dhe provave nëpërmjet letërporosive.

6. Ministria e Drejtësisë, brenda 5 ditëve nga marrja e njoftimit të Prokurorit të Përgjithshëm, sipas pikës 4 të këtij neni, ia përcjell atë shtetit të huaj që ka lëshuar urdhrin ndërkombëtar të arrestit.

7. Shfuqizuar.

8. Shfuqizuar.

9. Shfuqizuar.

Neni 39

Vendimi i gjykatës për ekstradimin

(ndryshuar pika 3 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Përveç kushteve të vendosura në nenin 498 pika 1 të Kodit të Procedurës Penale dhe të nenit 11 të Kodit Penal, gjykata jep vendim në favor të ekstradimit, kur konstaton se janë plotësuar edhe kushtet e nenit 32 të këtij ligji.

2. Në rastet e tjera, gjykata vendos kundër ekstradimit.

3. Vendimi gjyqësor i dhënë sipas këtij neni depozitohet në sekretarinë gjyqësore brenda 3 (tre) ditëve nga shpallja e tij. Me marrjen formë të prerë të vendimit gjyqësor, sekretaria gjyqësore njofton

menjëherë prokurorinë kompetente me juridiksion të përgjithshëm dhe Prokurorinë e Përgjithshme.

Neni 40

Disponimi i Ministrit të Drejtësisë për ekstradimin

1. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 7 ditëve nga data e marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor për ekstradimin, ia përcjell të gjitha aktet Ministrit të Drejtësisë.
2. Në rast të një vendimi gjyqësor në favor të kërkesës për ekstradim, Ministri i Drejtësisë, pas verifikimit dhe vlerësimit të të gjithë dokumentacionit, mund të disponojë me urdhër ekstradimin duke respektuar afatin dhe procedurat e nenit 499 të Kodit të Procedurës Penale.
3. Nëse Ministri i Drejtësisë, gjatë verifikimit të dokumentacionit, konstaton mangësi të akteve, brenda 7 ditëve i kërkon Prokurorit të Përgjithshëm plotësimin e tyre. Prokurori i Përgjithshëm plotëson dokumentacionin brenda 20 ditëve nga data e marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor.
4. Në rast se Ministri i Drejtësisë nuk disponon brenda afatit për ekstradimin ose në rast të një vendimi gjyqësor kundër ekstradimit apo në rast të mosveprimit në kohë të shtetit kërkues zbatohen rregullat e nenit 499 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 41

Ekstradimi i shtyrë ose i kushtëzuar

1. Ministri i Drejtësisë, në rastin kur ekstradimi pezullohet sipas nenit 500 të Kodit të Procedurës Penale, mund të disponojë me urdhër dorëzimin e shtyrë në kohë të të ekstraduarit pas përfundimit të procedimit penal apo të ekzekutimit të dënimit penal të dhënë në Shqipëri.
2. Prokurori i Përgjithshëm, të paktën 30 ditë përpara përfundimit të shkakut të pezullimit, njofton Ministrin e Drejtësisë. Pas këtij njoftimi, Ministri i Drejtësisë njofton shtetin kërkues nëse ky i fundit ka ende interes për realizimin e ekstradimit.
3. Nëse shteti kërkues njofton se ka interes për realizimin ekstradimit, Ministri i Drejtësisë vepron sipas nenit 40 të këtij ligji.
4. Ministri i Drejtësisë mund të disponojë me urdhër ekstradimin e përkohshëm të personit me kushte të përcaktuara në marrëveshje të shprehur me shtetin kërkues. Ekstradimi i përkohshëm disponohet për kryerjen e veprimeve urgjente procedurale, nëse një gjë e tillë nuk pengon procedimin penal apo ekzekutimin e vendimit penal në Shqipëri dhe nëse shteti kërkues jep garanci se personi i ekstraduar do të ruhet dhe do të kthehet në Shqipëri brenda afatit të përcaktuar paraprakisht.

Neni 42

Parimi i specialitetit

(shfuqizuar shkronjat "c" dhe "ç" të pikës 1 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Ministri i Drejtësisë përcakton në urdhrin që disponon ekstradimin e një shtetasi të huaj kërkesën për respektimin e parimit të specialitetit. Për këtë qëllim, në fillim të procedurës së ekstradimit dhe kur garancitë nuk janë dhënë, Ministri i Drejtësisë kërkon nga shteti kërkues që:
 - a) i ekstraduari nuk duhet të ndiqet penalisht për një veprë tjetër penale të kryer përpara ekstradimit;
 - b) i ekstraduari nuk duhet t'i nënshtrohet ekzekutimit të një vendimi për një veprë tjetër penale të kryer përpara ekstradimit;
 - c) Shfuqizuar;
 - ç) Shfuqizuar;
 - d) i ekstraduari nuk duhet të ekstradohet drejt një shteti të tretë, pa pëlqimin e Republikës së Shqipërisë, për ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë për dënimin me burgim ose për ekzekutimin e një mase sigurimi shtrënguese të karakterit personal për kufizimin e lirisë, të dhënë përpara se ekstradimi të lejohej.
2. Ky parim nuk respektohet në rastet e parashikuara nga neni 490 pikat 2 dhe 3 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 43

Njoftimi i urdhrin të Ministrit të Drejtësisë që disponon ekstradimin

1. Ministri i Drejtësisë ia komunikon menjëherë shtetit kërkues dhe Ministrisë së Brendshme

urdhrit që disponon ekstradimin e një shtetasi të huaj.

2. Zyra e Interpolit, në bashkëpunim me autoritetin homolog të shtetit kërkues, merr masat teknike për të realizuar dorëzimin dhe njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë për vendin dhe datën e dorëzimit të të ekstraduarit. Dorëzimi i të ekstraduarit kryhet nga Zyra e Interpolit, e cila menjëherë njofton Ministrinë e Drejtësisë dhe Prokurorin e Përgjithshëm.

Neni 44

Ekstradimi i thjeshtuar

1. Personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, mund të japë pëlqimin që të dorëzohet vetë te shteti kërkues dhe për heqjen dorë nga e drejta për të përfutur nga parimi i specialitetit përmes një procedure të thjeshtuar. Pëlqimi dhe heqja dorë janë të parevokueshme.

2. Ky pëlqim jepet nga personi në seancë gjyqësore, e cila zhvillohet me pjesëmarrjen e domosdoshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Gjykata informon personin për avantazhet, pasojat e ekstradimit të thjeshtuar dhe për pamundësinë e revokimit të pëlqimit dhe heqjes dorë. Në këtë rast nuk zhvillohet gjykim për shqyrtimin e kërkesës për ekstradim.

3. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 5 ditëve nga zhvillimi i kësaj seance, njofton Ministrinë e Drejtësisë mbi pëlqimin për ekstradimin e thjeshtuar, duke i dërguar kopje të procesverbalit gjyqësor që dokumenton këtë seancë. Ministri i Drejtësisë njofton shtetin kërkues brenda 10 ditëve nga zhvillimi i seancës.

4. Në vijim zbatohen rregullat për ekstradimin e zakonshëm.

Neni 45

Riekstradimi

1. Kur shteti kërkues riparaqet kërkesë për riekstradimin e personit, i cili pas ekstradimit të parë i është shmangur procedimit penal ose ekzekutimit të dënimit penal në shtetin kërkues dhe ka hyrë në territorin shqiptar, personi mund të riekstradohet mbi bazën e një kërkesë të përsëritur, duke zbatuar rregullat e këtij seksioni.

2. Në këtë rast, Ministri i Drejtësisë, pasi merr edhe mendimin e Prokurorit të Përgjithshëm, mund të njoftojë shtetin kërkues se nuk është e nevojshme riparaqitja e dokumenteve që shoqërojnë kërkesën për ekstradim, me përjashtim të dokumentit që provon shmangien e të ekstraduarit nga procedimi penal ose ekzekutimi i dënimit penal.

Neni 46

Përsëritja e procedurave gjyqësore

Nëse pas marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor mbi kërkesën për ekstradim, por përpara nxjerrjes së urdhrin të ministrit për disponimin mbi ekstradimin, ndryshojnë kushtet e ekstradimit të parashikuara në nenin 32 të këtij ligji, Ministri i Drejtësisë i përcjell Prokurorit të Përgjithshëm fashikullin e plotë, duke i kërkuar të iniciojë rishikimin e vendimit gjyqësor. Në këtë rast zbatohen rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 47

Dorëzimi i sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara, sipas këtij seksioni, i dorëzohen shtetit kërkues me kërkesë të tij pas disponimit të ekstradimit.

2. Dorëzimi i sendeve mund të bëhet edhe nëse i ekstraduari nuk dorëzohet për shkak të vdekjes ose sëmundjes së rëndë, por me kusht që ekstradimi i tij të jetë disponuar.

3. Nëse këto sende i janë nënshtruar sekuestrimit ose konfiskimit, për qëllime të një procedimi gjyqësor në Shqipëri, ato mund të mbahen përkohësisht deri në përfundimin e procedimit gjyqësor, ose mund t'i dorëzohen shtetit kërkues, me kusht që ato të kthehen.

4. Dispozitat e këtij neni nuk zbatohen në rastet e parashikuara nga shkronjat "b" dhe "c" të pikës 3 të nenit 23 të këtij ligji.

SEKSIONI II
EKSTRADIMI NGA JASHTË SHQIPTIT

Neni 48

Shpallja në kërkim ndërkombëtar
(ndryshuar pikat 3, 4 e 5 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Prokurori i ekzekutimit, nëse ka të dhëna se i dënuari nuk gjendet brenda territorit shqiptar, mund të nxjerrë urdhrin për kërkimin ndërkombëtar të tij për qëllime të ekzekutimit të vendimit penal me burgim të formës së prerë.

2. Prokurori i çështjes, nëse ka të dhëna se personi i kërkuar nuk gjendet brenda territorit shqiptar, mund të nxjerrë urdhrin për kërkimin ndërkombëtar të tij për qëllim të ekzekutimit të masës së sigurimit për kufizimin e lirisë personale.

3. Urdhri i kërkimit ndërkombëtar hartohet në gjuhën shqipe dhe përmban:

a) emrin e prokurorit që ka lëshuar urdhrin e kërkimit;

b) gjeneralitetet e personit që kërkohet dhe çdo të dhënë tjetër të vlefshme për identifikimin e tij;

c) gjykatën dhe të dhëna për vendimin gjyqësor që ka caktuar masën e sigurimit ose ka dhënë vendimin penal të dënimit;

ç) informacion për masën e sigurimit dhe maksimumin e dënimit me burgim, që parashikohet për veprën penale përkatëse, ose pjesën e mbetur të masës së dënimit të dhënë me vendim gjyqësor të formës së prerë.

4. Prokurori pranë prokurorisë me juridiksion të përgjithshëm nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm ose prokurori pranë Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar nëpërmjet drejtuesit të Prokurorisë së Posaçme, ia dërgon menjëherë urdhrin e kërkimit ndërkombëtar Zyrës Qendrore Kombëtare të Interpolit, e cila kryen menjëherë përkthimin në gjuhën angleze ose në një nga gjuhët e tjera zyrtare të Interpolit.

5. Prokurori i Përgjithshëm, drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme dhe ministri i Brendshëm, me udhëzim të përbashkët, përcaktojnë procedurat e nxjerrjes së urdhrin të kërkimit ndërkombëtar, si dhe rregulla të detajuara për afatet e mënyrat e shkëmbimit të informacionit për nxjerrjen dhe komunikimin e tij.

Neni 49

Kërkesa për ekstradim

(shtuar fjalë në fund të pikës 1 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Kur ndaj një personi që gjendet jashtë shtetit është caktuar një masë siguriimi për kufizimin e lirisë në një procedim penal, ose nëse ndaj tij është dhënë një vendim dënimi me burgim i formës së prerë, Ministri i Drejtësisë mund të paraqesë kërkesë për ekstradimin e tij, bazuar mbi informacionin dhe dokumentet e përcjella nga Prokurori i Përgjithshëm ose drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme.

2. Kërkesa duhet të plotësojë kushtet e nenit 5 të këtij ligji dhe i paraqitet shtetit të kërkuar nëpërmjet kanaleve diplomatike.

Neni 50

Kërkesa për ndalim të përkohshëm

1. Në raste urgjente, nëse ka rrezik që personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, të largohet ose të fshihet, Ministri i Drejtësisë, edhe para paraqitjes së kërkesës për ekstradim, mund të kërkojë që shteti i kërkuar të ndalojë përkohësisht personin.

2. Kërkesa për ndalim të përkohshëm përmban elementet e parashikuara në nenin 35 të këtij ligji.

Neni 51

Garancitë në lidhje me personin e ekstraduar

1. Kur personi i kërkuar ekstradohet, ai gëzon të gjitha të drejtat e parashikuara në nenin 42 të këtij ligji, me përjashtim të rastit kur i ekstraduari ka hequr dorë nga këto të drejta dhe kur shteti i kërkuar e ka përcaktuar një gjë të tillë shprehimisht në kërkesë.

2. Kur ekstradimi në Republikën e Shqipërisë i një personi të kërkuar është dhënë sipas kushteve

të caktuara, në lidhje me llojin ose afatin e dënimit që mund të jepet ose ekzekutohet dhe është pranuar me këto kushte, autoritetet gjyqësore vendase janë të detyruara t'i respektojnë këto kushte gjatë procedimit penal apo gjatë ekzekutimit të dënimit.

3. Kur i ekstraduari është ndaluar në shtetin e kërkuar për veprën penale për të cilën ai është ekstraduar, koha që ai ka kaluar në ndalim llogaritet në masën e dënimit.

4. Vendimi penal i formës së prerë, i dhënë ndaj personit të ekstraduar nga autoritetet gjyqësore vendase, në mungesë të tij, mund të rishikohet me kërkesë të të ekstraduarit, nëse Ministri i Drejtësisë i ka dhënë një garanci të tillë shtetit të kërkuar. Kërkesa për rishikim paraqitet brenda 30 ditëve nga mbërritja e të ekstraduarit në territorin shqiptar dhe shqyrtimi i saj ndjek rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 52

Kërkesa për transit nëpër territorin e Republikës së Shqipërisë dhe shpenzimet

Në rastin e kalimit transit përmes territorit shqiptar të një personi të ekstraduar nga një shtet në tjetrin zbatohen rregullat e nenit 502 të Kodit të Procedurës Penale.

KREU IV

NJOHJA DHE EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE

SEKSIONI I

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE TË HUAJA

Neni 53

Dispozita të përgjithshme

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoritetet gjyqësore vendase, për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale të huaja, zbatojnë rregullat e Kodit të Procedurës Penale dhe të këtij ligji.

2. Vendimi i një gjykate të huaj për dënimin me burgim mund të njihet:

a) me kërkesë të shtetit dënues, kur personi i dënuar është shtetas shqiptar dhe ka vendbanim ose vendqëndrim në Shqipëri; dhe

b) me kërkesën e një shtetasi shqiptar që vuan dënimin në shtetin dënues, për transferim dhe vazhdim të vuajtjes së dënimit në Shqipëri.

3. Ministria e Drejtësisë, kur i vjen një kërkesë për njohje të një vendimi penal të huaj nga shteti dënues në gjuhë të huaj, mund t'i kërkojë shtetit dënues përkthimin e saj në gjuhën shqipe. Në rast se përkthimi kryhet nga Ministria e Drejtësisë, shpenzimet e përkthimit evidentohen për t'u përfshirë si pjesë e shpenzimeve procedurale.

4. Ministria e Drejtësisë ia dërgon aktet brenda 30 ditëve nga marrja e tyre prokurorit të rrethit gjyqësor të vendbanimit ose vendqëndrimit të personit, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

5. Prokurori paraqet kërkesën në gjykatë brenda 10 ditëve nga marrja e akteve. Nëse gjykata që ka marrë aktet konstaton që nuk ka kompetencë për të marrë vendim, ajo shpall moskompetencën e saj dhe ia dërgon aktet gjykatës kompetente, duke njoftuar njëkohësisht Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 54

Kërkesat për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale të huaja

Përveç kushteve të parashikuara në nenin 514 të Kodit të Procedurës Penale, vendimi penal i huaj njihet dhe ekzekutohet edhe kur plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) në kohën e paraqitjes së kërkesës për njohje në Ministrinë e Drejtësisë, personit të dënuar i kanë mbetur për të vuajtur të paktën edhe gjashtë muaj burgim;

b) ekzekutimi i vendimit të dënimit, në bazë të legjislacionit të brendshëm, nuk është parashkruar.

Neni 55

Dokumentet që duhet t'i bashkëngjiten kërkesës së shtetit dënues

1. Ministria e Drejtësisë i paraqet shtetit dënues kërkesën për plotësim dokumentacioni, pa ia përcjellë aktet autoriteteve gjyqësore vendase, nëse kërkesa e shtetit kërkues nuk shoqërohet nga dokumentet e mëposhtme:

- a) origjinalin ose kopje të njësuar të vendimit penal me përcaktimin që është i formës së prerë;
 - b) gjenealogjet e personit të dënuar, duke përfshirë edhe të dhënat për shtetësinë, vendbanimin dhe vendqëndrimin, vendlindjen, si dhe të dhëna të tjera që mund të jenë të rëndësishme për përcaktimin e gjykatës kompetente që do të vendosë mbi kërkesën;
 - c) të dhëna për ekzekutimin e vendimit të dhënë, duke përfshirë informacionin për kohën e kaluar në ndalim dhe/ose duke vuajtur dënimin me burgim;
 - c) një kopje të dispozitave ligjore, ku bazohet vendimi që kërkohet të njihet;
 - d) një paraqitje e përmbledhur e ecurisë së procedimit penal.
2. Kur Ministria e Drejtësisë konstaton që dokumentacioni është i plotë, brenda 20 ditëve ia dërgon prokurorit kompetent, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.
3. Nëse shteti dënuar nuk paraqet dokumentet e kërkuara brenda tre muajve, kërkesa dhe aktet i kthehen shtetit dënuar. Megjithatë procedura rifillon në rast të riparaqitjes së kërkesës dhe akteve të plotësuara nga shteti dënuar.
4. Kërkesa për plotësim dokumentacioni mund të paraqitet edhe nga autoritetet gjyqësore vendase, nëse ato konstatojnë gjatë shqyrtimit të kërkesës një gjë tilla. Kjo kërkesë përcillet nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë. Ky rregull nuk zbatohet nëse në një marrëveshje ndërkombëtare të detyrueshme parashikohet ndryshe.

Neni 56

E drejta e mbrojtjes me avokat

Gjatë gjykimit, personi ndaj të cilit kërkohet njohja dhe ekzekutimi i një vendimi penal të huaj, ka të drejtën e mbrojtjes të zgjedhur ose të caktuar, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 57

Mënyra e procedimit nga gjykata

(ndryshuar pikat 5 dhe 6 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Brenda dhjetë ditëve nga depozitimi i kërkesës së prokurorit, gjyqtari i çështjes cakton datën e seancës gjyqësore dhe urdhëron njoftimin e palëve.
2. Seanca zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësit.
3. Në marrjen e vendimit për kërkesën, gjykata merr parasysh faktet e konstatuara në vendimin e huaj.
4. Në caktimin e dënimit, gjykata respekton kushtet e nenit 516 të Kodit të Procedurës Penale, si dhe mbështetet në legjislacionin penal shqiptar, duke arsyetuar edhe rrethanat e vlerësuara.
5. Vendimi mund të ankimohet në një gjykatë të një niveli më të lartë nga prokurori, i dënuari ose mbrojtësi i tij brenda 10 ditëve nga shpallja ose njoftimi i tij.
6. Me marrjen formë të prerë të vendimit për njohjen e vendimit penal të huaj, sekretaria gjyqësore e gjykatës njofton menjëherë prokurorinë kompetente me juridiksion të përgjithshëm dhe Prokurorinë e Përgjithshme.

Neni 58

Përcjellja e vendimit

1. Prokurori i Përgjithshëm i përcjell Ministrisë së Drejtësisë, brenda 15 ditëve nga marrja formë të prerë, kopjen e vendimit gjyqësor për njohjen e vendimit penal të huaj.
2. Ministria e Drejtësisë, brenda 10 ditëve nga marrja e vendimit të njohjes nga Prokurori i Përgjithshëm, njofton shtetin dënuar.

Neni 59

Ekzekutimi i vendimit penal të huaj

Vendimi penal i huaj, pas njohjes, ekzekutohet në përputhje me nenin 518 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 59/1

Marrëveshja për dorëzim ose ndarje të pasurisë së konfiskuar
(shtuar me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Dorëzimi ose ndarja e pasurisë së konfiskuar kryhet nëpërmjet marrëveshjeve dypalëshe për dorëzimin e pasurisë së konfiskuar mes shtetit kërkues dhe shtetit të kërkuar në zbatim të vendimit të gjykatës së huaj, të njohur dhe të ekzekutueshëm sipas legjislacionit në fuqi për njohjen e vendimeve penale të huaja.

2. Marrëveshja për dorëzimin ose ndarjen e pasurisë së konfiskuar lidhet ndërmjet autoritetit kompetent të shtetit të huaj dhe autoritetit kompetent shtetëror në Republikën e Shqipërisë për administrimin e pasurive të konfiskuara, në përputhje me legjislacionin në fuqi për administrimin e pasurive të sekuestruara dhe të konfiskuara dhe legjislacionin në fuqi për lidhjen e marrëveshjeve ndërkombëtare. Marrëveshja për dorëzimin ose ndarjen e pasurisë së sekuestruar mund të lidhet vetëm me autoritetet e atyre shteteve, të cilat, në të njëjtat rrethana, do të vendosnin dorëzimin ose ndarjen e pasurisë me shtetin shqiptar.

3. Marrëveshja për dorëzimin ose ndarjen e pasurisë së konfiskuar ndërmjet autoritetit kompetent të shtetit të huaj dhe autoritetit kompetent shtetëror në Republikën e Shqipërisë, si rregull, duhet të reflektojë një ndarje proporcionale të pasurisë së konfiskuar në përputhje me vendin ku është kryer vepra penale që ka prodhuar të ardhura, si edhe rolin e punën hetimore të secilit vend, përveç rasteve kur marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara parashikojnë ndryshe.

Neni 60

**Ekzekutimi i vendimeve të huaja në rastin e transferimit
për vazhdimin e vuajtjes së dënimit**

1. Shtetasi shqiptar që vuan një dënim me burgim në një shtet të huaj, me kërkesë të tij, mund të transferohet në Shqipëri për të vazhduar vuajtjen e dënimit me burgim pasi vendimi të jetë njohur nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Nëse shteti dënues paraqet aktin, me të cilin i dënuari ka marrë njoftim për vendimin e njohjes, Ministria e Drejtësisë ia përcjell këtë akt njoftimi Prokurorit të Përgjithshëm dhe gjykatës që ka dhënë vendimin e njohjes.

3. Pasi vendimi penal i huaj të jetë njohur dhe autoritetet kompetente të shtetit dënues të kenë pranuar transferimin e të dënuarit, fillon marrja e masave për transferimin e personit të dënuar nga shteti dënues në Shqipëri, duke u zbatuar, për aq sa është e mundur, rregullat për dorëzimin e personit të ekstraduar.

4. Mënyra e pagimit dhe ndarja e shpenzimeve të transferimit përcaktohen me udhëzim të përbashkët të Ministrit të Financave, Ministrit të Brendshëm dhe Prokurorit të Përgjithshëm.

Neni 61

Veprime gjatë ekzekutimit të vendimit

1. Vendimi gjyqësor i huaj, i njohur sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale dhe të këtij ligji, nuk mund të rishikohet nga gjykatat shqiptare.

2. Gjatë ekzekutimit, dënimi i dhënë me vendimin gjyqësor të huaj mund të ulet, falet ose amnistohet, sipas rregullave të legjislacionit shqiptar.

3. Në rast se dënimi ulet, falet apo amnistohet nga shteti dënues, Ministri i Drejtësisë, bazuar në parimin e reciprocitetit me shtetin dënues, i përcjell aktet e dërguara nga shteti dënues prokurorit të ekzekutimit, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm. Prokurori i ekzekutimit paraqet kërkesë në gjykatën që ka dhënë vendimin e njohjes, e cila deklaron me vendim, sipas rastit, uljen ose shuarjen e dënimit.

4. Ministria e Drejtësisë njofton shtetin dënues për rrethanat e parashikuara në këtë nen.

SEKSIONI II

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE SHQIPTARE JASHTË SHTETIT

Neni 62

Kushtet e ekzekutimit

1. Ministria e Drejtësisë, përveç kushteve të parashikuara në nenin 519 të Kodit të Procedurës Penale, kërkon njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale nga një shtet i huaj edhe kur:

a) vendimi penal i dhënë nga një autoritet gjyqësor vendas nuk mund të ekzekutohet brenda territorit shqiptar; ose

b) ekzekutimi i dënimit penal jashtë shtetit mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar.

2. Në paraqitjen e kësaj kërkesë, Ministria e Drejtësisë bazohet në informacionin dhe dokumentet e përcjella nga Prokurori i Përgjithshëm.

Neni 63

Procedura e paraqitjes së kërkesës

1. Kërkesa e paraqitur përpara një shteti të huaj, për ekzekutimin e vendimit penal të një gjykate vendase, shoqërohet me dokumentet e parashikuara nga neni 55 i këtij ligji.

2. Kërkesa paraqitet në gjuhën e shtetit, tek i cili kërkohet njohja dhe ekzekutimi i vendimit ose në një gjuhë tjetër të pranuar prej tij.

Neni 64

Transferimi i shtetasve të huaj për vazhdimin e vuajtjes së dënimit të dhënë në Shqipëri

1. Për transferimin e shtetasit të huaj të dënuar me një vendim penal të dhënë në Shqipëri zbatohen rregullat e nenit 520 të Kodit të Procedurës Penale.

2. Seanca gjyqësore zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Prokurori ia dërgon aktet Ministrisë së Drejtësisë brenda 10 ditëve nga zhvillimi i seancës.

3. Për dorëzimin e të dënuarit të shteti dënuës, fillon marrja e masave duke u zbatuar, për aq sa është e mundur, rregullat për dorëzimin e personit të ekstraduar.

Neni 65

Pasojat e pranimit të ekzekutimit në rastin e rishikimit ose ndërprerjes së ekzekutimit të vendimit penal

1. Nëse pas njohjes dhe fillimit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor shqiptar jashtë shtetit, në Shqipëri është vendosur rishikimi i vendimit gjyqësor, ulja ose shuarja e dënimit, Prokurori i Përgjithshëm njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë. Ministria e Drejtësisë, brenda 10 ditëve nga marrja e informacionit dhe dokumenteve nga Prokurori i Përgjithshëm, njofton shtetin e kërkuar.

2. Nëse shteti i kërkuar njofton se ekzekutimi i vendimit të njohur prej tij është i pamundur të kryhet, Ministria e Drejtësisë njofton menjëherë Prokurorin e Përgjithshëm për këtë fakt dhe ekzekutimi vazhdon në Republikën e Shqipërisë.

KREU V

TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE

SEKSIONI I

TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE TE SHTETET E HUAJA

Neni 66

Transferimi i procedimit penal në një shtet të huaj

Kur personi dyshohet për kryerjen e një vepre penale të dënueshme, sipas ligjit penal shqiptar, Ministri i Drejtësisë, kur plotësohen kushtet e nenit 67 të këtij ligji, i kërkon shtetit të huaj të fillojë procedimin penal.

Neni 67

Kushtet e transferimit të procedimit penal

Transferimi i procedimit penal kërkohet kur:

a) personi i dyshuar ka vendbanimin ose vendqëndrimin në shtetin e kërkuar; dhe

b) nuk është i mundur ose i përshtatshëm procedimi i personit në Shqipëri për një ose më shumë nga shkaqet e mëposhtme:

i) personi i dyshuar është shtetas i shtetit të kërkuar ose shteti i kërkuar është shteti i tij i origjinës;
ii) personi i dyshuar është duke vuajtur ose duhet të vuajë një dënim me burgim në shtetin e kërkuar;

iii) shteti i kërkuar ka filluar procedimin penal për të njëjtën vepër penale ose për vepra të tjera penale kundër personit të dyshuar;

iv) çmohet se transferimi i procedimit penal i shërben zgjidhjes së drejtë e të përshtatshme të çështjes dhe procesit të rregullt ligjor;

v) ekzekutimi i dënimit penal të dhënë në shtetin e kërkuar mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar;

vi) nuk mund të sigurohet thirrja dhe pjesëmarrja e personit të dyshuar në procedimin penal në Shqipëri;

vii) ekzekutimi i një dënimi të mundshëm me burgim mund të jetë i vështirë dhe nuk mund të realizohet nëpërmjet procedurës së ekstradimit apo është refuzuar kërkesa për ekstradim.

Neni 68

Vendimi për të kërkuar transferimin

1. Vendimi për të kërkuar transferimin e procedimit penal merret nga organi i prokurorisë ose gjykata që procedon. Vendimi mund të ankimohet nga i pandehuri, mbrojtësi ose i dëmtuari në gjykatë brenda 10 ditëve nga marrja dijeni. Në këtë rast, gjykata vendos për ankimin brenda 5 ditëve nga paraqitja e tij, mbi bazë dokumentesh.

2. Vendimi për të kërkuar transferimin në fazën e hetimeve paraprake nuk e pengon prokurorin që të marrë prova. Prokurori vendos zgjatjen e afatit të hetimeve, sipas nenit 324 të Kodit të Procedurës Penale, në pritje të vendimit të shtetit të kërkuar. Ai ia njofton vendimin për zgjatjen e afatit hetimor Ministrisë së Drejtësisë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

3. Nëse vendimi për të kërkuar transferimin merret gjatë shqyrtimit gjyqësor, gjykata pezullon shqyrtimin gjyqësor dhe zbaton, për aq sa është e mundur, rregullat e nenit 343 të Kodit të Procedurës Penale. Pezullimi nuk pengon autoritetin gjyqësor vendas që të marrë prova që mund të çojnë në pafajësinë e të pandehurit dhe, kur vonesa paraqet rrezik, çdo provë tjetër të kërkuar nga palët.

Neni 69

Përcjellja e kërkesës

(ndryshuar pikat 1 dhe 2 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

1. Organi që ka disponuar mbi transferimin e procedimit penal sipas pikës 1 të nenit 68 të këtij ligji, i përcjell Ministrisë së Drejtësisë vendimin e transferimit së bashku me fashikullin.

2. Ministria e Drejtësisë, brenda 30 ditëve nga marrja e akteve prej organit që ka disponuar mbi transferimin e procedimit penal, ia përcjell ato shtetit të kërkuar dhe i kërkon të njoftohet për pranimin ose jo të transferimit të procedimit penal.

3. Aktet përkthehen nga Ministria e Drejtësisë në gjuhën e shtetit të kërkuar ose në një gjuhë të pranuar prej tij. Shpenzimet e përkthimit evidentohen dhe i përcillen organit të prokurorisë për t'u përfshirë në shpenzimet procedurale të parapaguara, sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 70

Pasojat e pranimit ose të refuzimit nga shteti i kërkuar

1. Ministria e Drejtësisë i përcjell prokurorit të çështjes, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, njoftimin e shtetit të huaj për pranimin ose refuzimin e transferimit të procedimit penal.

2. Nëse shteti i kërkuar pranon transferimin e procedimit penal, autoriteti gjyqësor vendas që procedon vendos pushimin e procedimit penal për këtë shkak.

3. Nëse shteti i kërkuar refuzon transferimin e procedimit penal, ose nuk dërgon njoftim brenda gjashtë muajve nga marrja e kërkesës, autoriteti gjyqësor vendas vazhdon procedimin penal.

SEKSIONI II
TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE NGA SHTETET E HUAJA

Neni 71

Kushtet për pranimin e procedimit penal nga një shtet i huaj

1. Ministri i Drejtësisë mund të pranojë transferimin e procedimit penal në Shqipëri kur:
 - a) personi i dyshuar ka vendbanimin ose vendqëndrimin në Shqipëri; dhe
 - b) nuk është i mundur ose i përshtatshëm procedimi i personit në shtetin kërkues për një ose më shumë nga shkaqet e mëposhtme:
 - i) personi i dyshuar është shtetas shqiptar ose shteti shqiptar është shteti i tij i origjinës;
 - ii) personi i dyshuar është duke vuajtur ose duhet të vuajë një dënim me burgim në Shqipëri;
 - iii) autoritetet gjyqësore vendase kanë filluar procedimin penal për të njëjtën vepër penale ose për vepra të tjera penale kundër personit të dyshuar;
 - iv) çmohet se transferimi i procedimit penal i shërben zgjidhjes së drejtë e të përshtatshme të çështjes dhe procesit të rregullt ligjor;
 - v) ekzekutimi i dënimit penal të dhënë në Shqipëri mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar;
 - vi) nuk mund të sigurohet thirrja dhe pjesëmarrja e personit të dyshuar në procedimin penal në shtetin kërkues;
 - vii) ekzekutimi i një dënimi të mundshëm me burgim në shtetin kërkues mund të jetë i vështirë dhe nuk mund të realizohet nëpërmjet procedurës së ekstradimit apo është refuzuar kërkesa për ekstradim.
2. Transferimi i procedimit penal nuk pranohet nëse ekziston ndonjë prej rrethanave që nuk lejon fillimin e procedimit penal të parashikuar nga legjislacioni i brendshëm.

Neni 72

Veprimet e Ministrisë së Drejtësisë

(ndryshuar fjalia e tretë e pikës 3 me ligjin nr. 100/2013, datë 18.3.2013)

1. Ministri i Drejtësisë, nëse pranon kërkesën për transferim të procedimit penal, ia përcjell aktet brenda 30 ditëve prokurorit të rrethit të vendbanimit të personit të dyshuar, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, duke njoftuar njëkohësisht edhe shtetin kërkues.
2. Aktet përkthehen nga Ministria e Drejtësisë. Shpenzimet e përkthimit evidentohen dhe i përcillen organit të prokurorisë për t'u përfshirë në shpenzimet procedurale të parapaguara, sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale. Në raste të ndërlikuara, për shkak të vëllimit të akteve për përkthim, afati i përcaktuar në pikën 1 të këtij neni mund të zgjatet edhe 15 ditë.
3. Ministri i Drejtësisë, nëse ka konstatuar se kërkesës për transferim nuk i janë bashkëngjitur të gjitha aktet e nevojshme, por gjithsesi arrin në përfundimin që nuk është rasti për refuzimin e kërkesës për transferim, pranon transferimin e procedimit dhe ia përcjell aktet Prokurorit të Përgjithshëm. Në këtë rast, Ministria e Drejtësisë vepron, për aq sa është e mundur, sipas nenit 11 të këtij ligji. Aktet plotësuese të paraqitura nga shteti kërkues i përcillen organit të prokurorisë, të përkthyer, brenda 7 ditëve nga marrja e tyre.
4. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe në rast se i paraqitet kërkesë për plotësim aktesh nga autoritetet gjyqësore vendase.

Neni 73

Veprimet e prokurorit

1. Prokurori i rrethit gjyqësor ose ai i krimeve të rënda, me marrjen e kërkesës dhe akteve për transferim, regjistron procedimin penal dhe ndjek rregullat e Kodit të Procedurës Penale.
2. Nëse prokurori vendos mosfillimin e procedimit penal, për shkak të rrethanave që nuk e lejojnë fillimin e procedimit penal, ai njofton brenda 5 ditëve Ministrinë e Drejtësisë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, duke i dërguar të gjitha aktet së bashku me vendimin e mosfillimit. Në këtë rast, Ministri i Drejtësisë ia kthen aktet shtetit kërkues, së bashku me vendimin e mosfillimit të procedimit penal, brenda

20 ditëve nga marrja e akteve prej prokurorisë.

3. Prokurori që procedon, njofton Ministrinë e Drejtësisë nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm për çdo vendim që pezullon ose përfundon procedimin penal. Ministri i Drejtësisë ia përcjell menjëherë këto akte shtetit kërkuës.

4. Me kërkesë të autoritetit gjyqësor të huaj, Ministria e Drejtësisë i kërkon Prokurorit të Përgjithshëm çdo informacion të nevojshëm për ecurinë e procedimit penal në Shqipëri, si dhe vendimin gjyqësor përfundimtar.

Neni 74

Padia civile në procedimin penal të transferuar

Nëse aktet e përcjella nga shteti kërkuës, sipas këtij seksioni, përmbajnë edhe padinë civile, ajo shqyrtohet sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 75

Vlefshmëria e veprimeve të marrjes së provave

Mjetet e kërkimit të provave dhe provat e marra nga autoritetet gjyqësore të huaja janë të vlefshme në procedimin penal të pranuar në Shqipëri, përveçse kur ato bien ndesh me parimet themelore të rendit juridik shqiptar dhe parimet e akteve ndërkombëtare për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut.

KREU V/1

SKUADRAT E PËRBASHKËTA HETIMORE¹

(shtuar kreu V/1 me ligjin nr. 97/2021, datë 7.7.2021)

Neni 75/1

E drejta për të kërkuar krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore

1. Me propozim të prokurorit, drejtuesi i prokurorisë përkatëse nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm ose drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme mund të kërkojnë krijimin e skuadrave të përbashkëta hetimore në rastet kur:

a) hetimet për një vepër penale kërkojnë kryerjen e veprimeve veçanërisht komplekse ose të vështira dhe që kanë lidhje edhe me një shtet tjetër; ose

b) një ose disa shtete të tjera janë duke kryer hetime për vepra penale për të cilat rrethanat e çështjes kërkojnë kryerjen e veprimeve hetimore të bashkërenduara ose të përbashkëta në të gjitha vendet e tjera.

2. Drejtuesi i prokurorisë së juridiksionit të përgjithshëm, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, ose, kur është rasti, drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme ua përcjell kërkesën për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore autoriteteve të huaja nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë.

3. Kërkesa për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore, përveç informacioneve të përcaktuara në nenin 14 të Konventës së Këshillit të Evropës për ndihmë të ndërsjellë juridike në fushën penale, duhet të përmbajë edhe propozimin për përbërjen e skuadrës hetimore, si dhe kohëzgjatjen e saj.

Neni 75/2

Kërkesa e një autoriteti të huaj për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore

¹ Parashikimet e bëra në kreun V/1, të vendosura me nenin 22 të ligjit nr. 97/2021, datë 7.7.2021 nuk zbatohen për marrëveshjet në fuqi për krijimin ose veprimtarinë e skuadrave të përbashkëta hetimore të lidhura nga Prokuroria e Përgjithshme, Prokuroria e Krimeve të Rënda ose Prokuroria e Posaçme përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji.

1. Ministria e Drejtësisë vendos që t'i jepet rrugë kërkesës së një autoriteti të huaj për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore, përveçse kur çmon se veprimet e kërkuara rrezikojnë sovranitetin, sigurimin ose interesa të rëndësishme të shtetit. Në rastet kur autoriteti i huaj i drejtohet drejtpërdrejt Prokurorit të Përgjithshëm ose kur është rasti drejtuesit të Prokurorisë së Posaçme, këta njoftojnë pa vonesë ministrin e Drejtësisë.

2. Ministria e Drejtësisë nuk i jep rrugë kërkesës kur del e qartë se veprimet e kërkuara janë të ndaluara shprehimisht nga ligji ose kur vijnë në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik shqiptar. Në këtë rast ministria njofton pa vonesë autoritetin e huaj.

3. Ministria e Drejtësisë, pas dhënies rrugë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm ia përcjell kërkesën drejtuesit të prokurorisë së juridiksionit të përgjithshëm në kompetencën tokësore të të cilit është hetimi i veprës penale për të cilën kërkohet ngritja e skuadrës hetimore, ose kur është rasti drejtuesit të Prokurorisë së Posaçme.

Neni 75/3

Marrëveshja për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore

1. Krijimi i skuadrës së përbashkët hetimore bëhet me nënshkrimin e marrëveshjes ndërmjet drejtuesit të prokurorisë përkatëse, si dhe autoritetit ose autoriteteve kompetente të huaja.

2. Marrëveshja duhet të përmbajë:

a) përbërjen e skuadrës hetimore, përkatësisht përfaqësuesit e prokurorisë, si dhe anëtarët e caktuar nga autoriteti kompetent i huaj. Përfaqësuesit e prokurorisë mund të jenë prokurorë, oficerë të Policisë Gjyqësore, hetues ose punonjës të tjerë të Policisë së Shtetit. Anëtarët e autoritetit kompetent të huaj caktohen në përputhje me rregullat e shtetit ose shteteve të origjinës;

b) drejtuesin e skuadrës hetimore, i cili zgjidhet një ndër anëtarët e saj. Në rastin kur pjesë e skuadrës është një ose disa prokurorë, drejtuesi i skuadrës zgjidhet ndërmjet tyre;

c) objektin dhe qëllimin e skuadrës së përbashkët hetimore;

ç) afatin brenda të cilit duhen përmbyllur veprimet hetimore.

3. Marrëveshjes i bashkëlidhet edhe plani i veprimeve hetimore, i cili përmban edhe masat organizative, si dhe mënyrën e zbatimit të tij.

4. Kur është e nevojshme për kryerjen e veprimeve hetimore, drejtuesi i prokurorisë përkatëse, si dhe autoriteti kompetent i huaj, të cilët kanë nënshkruar marrëveshjen, sipas pikës 1 të këtij neni, me marrëveshje me shkrim mund të ndryshojnë objektin dhe qëllimin e skuadrës së përbashkët hetimore, si dhe mund të zgjasin afatin brenda të cilit duhen përmbyllur veprimet hetimore. Kur këto raste i përkasin juridiksionit të përgjithshëm, drejtuesi i prokurorisë përkatëse njofton Prokurorin e Përgjithshëm, i cili njofton Ministrinë e Drejtësisë, ndërsa, kur i përkasin juridiksionit të posaçëm, drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme njofton Ministrinë e Drejtësisë.

5. Kur ekzistojnë shkaqe të përligjura, palët, sipas rregullave të caktuara në pikën 4, mund të ndryshojnë edhe përbërjen e skuadrës së përbashkët hetimore nëpërmjet zëvendësimit të një ose disa anëtarëve, ose shtimit të anëtarëve të rinj.

6. Veprimtaria e skuadrës së përbashkët hetimore, që ushtron veprimtarinë në territorin e Republikës së Shqipërisë, në çdo rast, sipas parashikimeve të nenit 304 të Kodit të Procedurës Penale, drejtohet nga prokurori.

Neni 75/4

Përgjegjësia penale e anëtarëve të autoritetit kompetent të huaj

1. Anëtarët e autoritetit kompetent të huaj të një skuadre të përbashkët hetimore, që ushtron veprimtarinë në territorin e Republikës së Shqipërisë, në kuptim të përgjegjësisë së tyre penale, marrin cilësimin e personit që ushtron funksione publike dhe i ushtron këto funksione në

përbushje të detyrave dhe veprimeve procedurale që i janë caktuar me cilësinë e agjentit të Policisë Gjyqësore.

2. Prokurori, me vendim të arsyetuar, mund të disponojë që anëtarët e autoritetit kompetent të huaj të mos marrin pjesë në kryetjen e veprimeve hetimore të caktuara në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Neni 75/5

Përdorimi i provave të marra

1. Skuadra e përbashkët hetimore e ushtron veprimtarinë e saj në territorin e Republikës së Shqipërisë në përputhje me parashikimet e legjislacionit shqiptar në fuqi.

2. Në fashikullin e dosjes së gjykimit, sipas përcaktimit të nenit 332/ë të Kodit të Procedurës Penale, bëjnë pjesë edhe procesverbalet e veprimeve të papërsëritshme të kryera nga skuadra e përbashkët hetimore.

3. Në përputhje me parashikimet e këtij kreu, veprimet hetimore të kryera nga skuadra e përbashkët hetimore jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë kanë të njëjtën vlerë provuese si edhe veprimet hetimore të njëjta të kryera në territorin e Republikës së Shqipërisë, si dhe mund të përdoren në shqyrtimin gjyqësor në përputhje me parashikimet e legjislacionit shqiptar.

4. Çdo informacion që është marrë në mënyrë të ligjshme nga anëtarët e skuadrës hetimore dhe që nuk mund të vihet në dispozicion të autoritetit kompetent të huaj në ndonjë formë tjetër, mund të përdoret në rastet e mëposhtme:

a) për të përbushur qëllimin për të cilin është ngritur skuadra e përbashkët hetimore;

b) me pëlqimin paraprak të shtetit në të cilin është marrë informacioni për zbulimin, hetimin dhe procedimin e veprave të tjera penale. Pëlqimi i shtetit mund të mos jepet vetëm në rastet kur përdorimi i këtij informacioni do të dëmtojte hetimet në këtë vend, ose kur në një rast të ngjashëm ky vend do t'i jepte rrugë letërposisë;

c) për të parandaluar një rrezik të menjëhershëm dhe serioz për rendin publik dhe, përveç sa është parashikuar në shkronjën "b" të kësaj pike, në rast se fillon ndjekja penale;

ç) për çdo qëllim tjetër që shtetet që kanë krijuar skuadrën e përbashkët hetimore kanë rënë dakord.

5. Drejtuesi i prokurorisë që ka lidhur marrëveshjen për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore mund t'i kërkojë autoritetit kompetent të huaj që për shkak të nevojave të hetimit ose të gjykimit, të ndryshme nga ato që janë përcaktuar në marrëveshjen për krijimin e skuadrës së përbashkët hetimore, të vonojë përdorimin e informacionit që është marrë nga anëtarët e skuadrës hetimore dhe që nuk mund të vihet në dispozicion në ndonjë formë tjetër, në rast se ky lloj informacioni mund të dëmtojë hetime ose procedime penale që po kryhen në vend, për një kohë prej jo më shumë se 6 muaj.

6. Prokurori, jo më gjatë se afati i caktuar në pikën 5 të këtij neni, kujdeset për të zbatuar kushtet e caktuara nga autoritetet kompetente të huaja, për përdorimin e informacionit, sipas të njëjtave kushte të përcaktuara në paragrafin e mësipërm.

Neni 75/6

Përgjegjësia civile e shtetit për dëmet e shkaktuara nga skuadra e përbashkët hetimore

1. Shteti shqiptar është përgjegjës për shpërblimin e çdo dëmi që shkaktohet nga përfaqësuesit e prokurorisë për shkak të ushtrimit të funksionit si pjesë e skuadrës së përbashkët hetimore në territorin e shtetit tjetër, në përputhje me parashikimet e legjislacionit të shtetit tjetër.

2. Në rast se shteti tjetër në të cilin është shkaktuar dëmi sipas parashikimit të pikës 1 të këtij neni, shpërblen dëmin e shkaktuar me të njëjtat kushte sikur të ishte shkaktuar nga anëtarët e skuadrës së përbashkët hetimore të caktuar nga autoriteti i tij kompetent, shteti shqiptar është i

detyruar t'i shpërblejë shtetit tjetër shumën e plotë të dëmshpërblimit që ka paguar për palën e dëmtuar dhe çdo person tjetër që ka të drejtë të përfitojë një dëmshpërblim.

3. Shteti shqiptar shpërblen dëmin e shkaktuar palëve të treta në territorin e Republikës së Shqipërisë nga anëtarët e skuadrës së përbashkët hetimore, por në çdo rast ka të drejtë të kërkojë pagimin e çdo shume nga shteti që përfaqëson anëtari i skuadrës së përbashkët hetimore që ka shkaktuar dëmin.

KREU VI DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 76 **Aktet nënligjore**

1. Mënyra dhe procedura e regjistrimit të dënimeve të dhëna ndaj shtetasve shqiptarë nga autoritetet gjyqësore të huaja përcaktohen me udhëzim të Ministrit të Drejtësisë brenda tre muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji. Në nxjerrjen e këtij udhëzimi, Ministri i Drejtësisë bazohet në parimin e mbrojtjes së të dhënave personale dhe të barazisë para ligjit.

2. Aktet nënligjore të nxjerra në zbatim të nenit 5 pika 3, nenit 48 pika 5, nenit 60 pika 4 bazohen në parimin e miradministrimit të fondeve dhe të procesit të rregullt ligjor.

Neni 77 **Hyrja në fuqi**

Ky ligj hyn në fuqi 45 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.6363, datë 22.12.2009 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bamir Topi